

צריך להחמיר את הענישה על גנבה חקלאית

דיבור ישיר - הבלוג של איילת שקד* | mako | פורסם 14/02/13

זה אולי לא הסיפור הכי "צהוב", אבל הגיע הזמן שהתקשורת תתחיל לטפל גם בנושאים כאלה, שפוגעים באוכלוסייה גדולה בישראל. בחצי שנה האחרונה התבצעו גנבות של אלפי ראשי בקר, בשווי של מיליוני שקלים. הגיע הזמן שהחקיקה, האכיפה והענישה תהיה לצד החקלאים

הרס של מפעל חיים

על פי נתונים מרכז המחקר והמידע של הכנסת לשנת 2010, נאמד מספרם של החקלאים בארץ בכ-70 אלף (יהודים ולא יהודים), וידוע שמספרם הולך ופוחת משנה לשנה. אותו שיעור קטן באוכלוסייה, שחי ונושם ציונות ואהבת הארץ, המשתכר בשיעורים פחותים, הוא האחוז שדואג לעיבוד אדמות הארץ ורוב מוצרי המזון אותם אנו אוכלים. אל לנו לזלזל במצבם של החקלאים. אם המדינה מעוניינת לעודד תעסוקה חקלאית ולשמור על אזרחיה כיצרנים, אין ספק שדאגה לביטחונם האישי ואבטחת משקם צריך לעמוד בראש סדר העדיפויות.

בעיית הגנבות החקלאיות נובע בראש ובראשונה ממערכת הרתעה לקויה. חברי "השומר החדש" מעידים כי העובדה שהגנבים גונבים עדרים שלמים, מעידה על כך שאין בלבם חשש להיתפס כלל וכלל. עובדה היא שהם גם שבים וחוזרים על פעולותיהם ללא הרף. לכן, בראש ובראשונה עלינו לדאוג להחרפת העונשים הצפויים בחוק לכל מי שנתפס גונב.

העונש על גנבת בקר הוחמר ממסר של שלוש שנים לארבע שנים בתיקון 101 לחוק העונשין. זה הוגדר בחוק כגנבה בנסיבות מיוחדות אך זה לא מספיק. ניתן לתקן את החוק שוב ולהעלות את העונש ל-7 שנים. שנית, המשטרה צריכה להעלות את הגנבות החקלאיות בסדר העדיפויות. גנבי בקר הורסים מפעלי חיים של אנשים שהשקיעו את כספיהם, זמנם ומרצם במשקיהם. ולכן, עליהם להיענש בחומרה רבה.

שלישית, תקשורת. אם לא תהיה מודעות לעניין, דבר לא ישתנה. מודעות נוצרת מתקשורת פתוחה שנותנת במה גם לסיפורים הפחות "צהובים", שאינם חלק מסדר היום הפוליטי מדיני. התקשורת נוצרת מסדר היום בקרב הציבור וסדר היום בכנסת ישראל. כאן נכנסת עבודתכם ועבודתנו.

לסיום, למרות הנתונים המדאיגים אפשר להתעודד מהסיפור הבא: תושבי חוות גלעד הצליחו לסכל ביום שני האחרון גנבת עדר כבשים גדול במקום. הגנבים הגיעו לחווה ולאחר שהופעלה האזעקה, שהקפיצה את הרבש"ץ ואת בעל העדר, הם ברחו מהמקום. בעל העדר מספר: "אנחנו גרים כאן עשר שנים, וכבר הרבה זמן שלא הייתה כאן גנבה. בחוות גלעד אין גדר כי יש הרתעה והגנבים יודעים שעם אזרחי חוות גלעד לא מתעסקים". ■

החקלאים לא צריכים לשאת בנטל הביטחוני, בטח שלא לבדם! רבותיי, ההיסטוריה חוזרת. זוכרים מהלימודים בבית הספר את ארגון "השומר"? ארגון הגנה שהוקם ביישוב היהודי בארץ ישראל בין השנים 1909 ל-1920 שאחת ממטרותיו הייתה לשמור ולהגן על המושבות והחקלאים בארץ. מעניין שבפרק זמן של כ-100 שנה מאוחר יותר, המציאות מחייבת את הקמתו מחדש.

לפני יומיים נגנבו 160 טלאים ממשק פרטי בקדש ברנע. 160 טלאים ששוים נאמד בכ-350 אלף שקל. לחקלאי מדובר בחיסול מפעל חיים. ימים ספורים לפני כן נגנבו עשרות ראשי בקר מאיש נכה במושב פטיש.

אלו שני סיפורים מיני רבים. בחצי השנה האחרונה התבצעו גנבות של אלפי ראשי בקר: במושב נחלים - 220 עזים, בתפוח - 300 כבשים, בגוש עציון בגבעות בר - 200 כבשים, בנורדיה - 200 כבשים ועוד. שווים מוערך במיליוני שקלים - ואין קול ואין עונה.

ארגון "השומר החדש", אשר הוקם בשנת 2007 במטרה לסייע לחקלאים, ומפעיל כיום מעל 1,200 מתנדבים, שם לו למטרה לסייע בשמירה על שטחי החקלאים בגליל ובנגב. חברי הארגון מעידים שעל אף השמירה, הנעשית בהתנדבות, אין יכולת לאייש יומם וליל את השטחים החקלאיים, והגנבים המיומנים למדו כיצד "לעשות לבתיהם", ולתזמן את הגנבות כך שלא יתפסו אותם.

הערבות ההדדית המקסימה, שאותה מפגינים חברי הארגון ראויה להערכה, אך צריך לתת את הדעת על כך שאזרחים אלו לא צריכים לשאת בנטל הביטחוני בכלל, בטח שלא לבדם. המשטרה, אמורה לאכוף גנבות מסוג זה, והיא מדווחת כל שנה על ירידה ניכרת באחוזי הפשיעה בתחום. על פי דיווחים אלו ניתן לחשוב כי כלל אין בעיה, אך זעקתם של תושבי הנגב, הגליל ויהודה ושומרון מעידות כי פני הדברים שונים.

* איילת שקד - הכותבת הינה חברת כנסת מטעם מפלגת "הבית היהודי", ובעבר מייסדת ויר"נ נועות "ישראל שלי"